

Υπάρχει ελεημοσύνη που αποστρέφεται ο Κύριος; (Ευαγόρας Μαχαιρά)

/ [Πεμπτούσία](#)

«Τας νουμηνίας υμών και τα σάββατα, και ημέραν μεγάλην ουκ ανέχομαι νηστείαν, και αργίαν, και τας νουμηνίας υμών, και τας εορτάς υμών μισεί η ψυχή μου».

Αυτά λέει ο Προφήτης Ησαΐας (1, 13-14). Γιατί το λέει όμως; Μας το εξηγεί εν μέρει ο άγ. Γρηγόριος Νύσσης, στο «Λόγο κατά τοκιζόντων»:

Αν ο φτωχός ήξερε από πού προέρχεται η ελεημοσύνη που του προσφέρεις, δεν θα τη δεχόταν, γιατί πρόκειται να γευθεί έτσι σάρκα ανθρώπινη και αίμα συγγενών. Θα σου έλεγε μάλιστα λόγια φρόνιμου θάρρους: «Να μη με τρέφεις, άνθρωπε, με τα δάκρυα των αδελφών μου. Μη δίνεις στο φτωχό ψωμί που βγαίνει από τους στεναγμούς των άλλων φτωχών. Μοίρασε στους συνανθρώπους σου όσα μάζεψες με αδικίες, κι εγώ θα ομολογήσω την καλή σου πράξη».

(Ει εγνώριζεν ο πένης πόθεν ορέγεις την ελεημοσύνην, ουκ αν εδέξατο, ως αδελφικών σαρκών γεύεσθαι μέλλων, και αίματος των οικείων· είπε δ' αν προς σε λόγον γέμοντα σώφρονος παρρησίας. Μη με θρέψης άνθρωπε, από δακρύων αδελφικών. Μη δως άρτον πένητι γενόμενον από στεναγμών των συμπτώχων. Ανάλυσον προς τον ομόφυλον ό κακώς απήτησας καγώ ομολογήσω την χάριν, ΡG 46, 445Α).

Γι' αυτό και σωστά έχει λεχθεί ότι πρέπει να θεραπεύσουμε τα αίτια με τη δικαιοσύνη και όχι τα αποτελέσματα με την ελεημοσύνη (Χέλντερ Καμάρα).